

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.36.2024

Katowice, dnia 29 kwietnia 2024 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688 i 1890)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXII/745/24 Rady Miejskiej Cieszyna z dnia 21 marca 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Cieszyna dla obszaru Małej Łąki i Boguszowic, w części zawartej w:

1. tekście uchwały:
 - a) §14 ust. 2 pkt 1 w zakresie symbolu: "2U-P i",
 - b) §14 ust. 3 pkt 3 w zakresie symbolu: "2U-P i",
 - c) §14 ust. 3 pkt 5 w zakresie symbolu: "2U-P,"
 - d) §28 ust. 1 pkt 3,
 - e) §28 ust. 1 pkt 5 w zakresie symbolu: "2U-P,"
 - f) §28 ust. 2 pkt 1 w zakresie symbolu: "2U-P,";
2. na rysunku planu - załącznik nr 1: teren oznaczony symbolem 2U-P.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 21 marca 2024 r. Rada Miejska Cieszyna podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Cieszyna dla obszaru Małej Łąki i Boguszowic.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej *upzp*) w dniu 28 marca 2024 r. Rada Miejska Cieszyna przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 21 marca 2024 Nr LXII/745/24, a w dniu 8 kwietnia 2024 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 24 kwietnia 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Na wstępie niniejszego uzasadnienia należy zauważyć, że zastosowanie w niniejszej sprawie znajduje przepis art. 67 ust. 3 pkt 4 ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz

niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688), nakazujący sporządzenie planu miejscowego zgodnie z przepisami ustawy o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu sprzed 24 września 2023 r.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W kwestionowanej uchwale istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego spowodowane jest ewidentnym naruszeniem postanowień studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Dyspozycja art. 9 ust. 4 *upzp* wskazuje, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Z kolei art. 20 ust. 1 *upzp* w pierwszym zdaniu stanowi, że plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Rada Miejska Cieszyna stwierdziła, że niniejszy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza ustaleń "Studium..." uchwalonego w 2013 r. i zmienionego uchwałą z 2016 r. Natomiast analiza przedmiotowej uchwały w kontekście nienaruszalności studium wykazała, że dla terenu oznaczonego symbolem 2U-P dokument strategiczny o charakterze kierownictwa wewnętrznego (jakim jest studium), dla tego obszaru wyznacza odmienny kierunek zagospodarowania przestrzennego, niż ten przyjęty w planie miejscowym. Według postanowień uchwały nr XXVIII/270/16 Rady Miejskiej Cieszyna z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie *zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Cieszyna*, w części 2 - *Kierunki zagospodarowania przestrzennego* - przedmiotowy teren znajduje się w jednostce L1NO - teren oczyszczalni ścieków. Dla tego terenu ustalono: przeznaczenie podstawowe: urządzenia oczyszczalni ścieków i obiekty administracyjno-socjalne oraz przeznaczenie dopuszczalne: drogi związane z bezpośrednią obsługą terenu, obiekty i urządzenia związane z gospodarką ściekową, sieci, obiekty i urządzenia systemów infrastruktury technicznej. Ustalono także ograniczenia zagospodarowania: **zakaz lokalizacji funkcji nie związanych z podstawowym i dopuszczalnym przeznaczeniem**. Nie ustalono wytycznych do planów miejscowych. Tymczasem, w rzeczonym planie miejscowym dla terenów oznaczonych od 1U-P do 18U-P ustalono przeznaczenie: zabudowa produkcyjna i zabudowa na potrzeby usług a także dedykowanej w terenie 2U-P zabudowy na potrzeby usług punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych.

W ocenie tut. organu przyjęte w planie miejscowym przeznaczenie terenu narusza wyznaczone ustalenia *studium*, zawarte w przeznaczeniu podstawowym i dopuszczalnym. Rada Miejska w 2016 r., uchwalając *zmianę studium* wyraźnie wskazała, że obszar NO jest przeznaczony dla oczyszczalni ścieków i brak w przeznaczeniu tego terenu możliwości lokalizacji funkcji dopuszczonych planem miejscowym. Poza przeznaczeniem terenu, plan miejscowy narusza również ustalenia przyjętych w studium wskaźników intensywności zabudowy oraz udziału powierzchni biologicznie czynnej. Dla terenu NO - oczyszczalnia ścieków w dokumencie *studium* przyjmuje się kolejno: maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,05 oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki - 25%. Przy czym dla planu miejscowego ustalono: maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy na poziomie 1,2, natomiast minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: 20%.

Gmina w odpowiedzi na zawiadomienie przyznaje, że powyższa kwestia niestety wymaga dokonania stosownych zmian ze strony organu, sporządzającego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Postanowienia *studium* są dla organu sporządzającego plan wiążące (art. 9 ust. 4 *upzp*), co oznacza, że zapisy planu nie mogą doprowadzić do modyfikacji kierunków zagospodarowania przewidzianego w studium lub też

- tego zagospodarowania wykluczyć. Stąd też, w przypadku, gdy organy gminy uznają za zasadne, czy też konieczne, ustalenie sposobu zagospodarowania terenu naruszającego treść obowiązującego studium, ustalenie to może nastąpić (jeśli jest zgodne z obowiązującym porządkiem, wyznaczanym przepisami prawa powszechnego), ale po uprzednim dokonaniu zmiany we właściwym fragmencie *studium*.

Reasumując, stwierdzoną niezgodność ustaleń planu miejscowego w zakresie terenu oznaczonego symbolem 2U-P w kontekście ustaleń *studium* dla obszaru NO organ nadzoru zinterpretował, jako naruszenie art. 9 ust. 4 *upzp* oraz art. 20 ust. 1 *upzp*.

W stosunku do pozostałych zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego organ nadzoru przyjął wyjaśnienia gminy, uznając, że nie mają charakteru istotnego naruszenia prawa, więc nie zawarto ich w niniejszym rozstrzygnięciu.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miejskiej Cieszyna Nr LXII/745/24 z 21 marca 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Cieszyna dla obszaru *Małej Łąki i Boguszowic*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części, określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej Cieszyna rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej Cieszyna.

z up. Wojewody Śląskiego
Bożena Goldamer-Kapała
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Miejska Cieszyna

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.

3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa.